

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Gajewska
Protokolant:	Sekretarka Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 stycznia 2018 r. w P.

sprawy z powództwa B. O. (1), M. O., P. O., M. G., A. O. (1), E. O.

przeciwko (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Odział w Polsce

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Odział w Polsce na rzecz powoda B. O. (1) kwotę 11 000 zł (jedenaście tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2016 r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Odział w Polsce na rzecz powoda M. O. kwotę 11 000 zł (jedenaście tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2016 r. do dnia zapłaty.

III. Zasądza od pozwanego (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Odział w Polsce na rzecz powoda P. O. kwotę 11 000 zł (jedenaście tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2016 r. do dnia zapłaty.

IV. Zasądza od pozwanego (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Odział w Polsce na rzecz powoda M. G. kwotę 11 000 zł (jedenaście tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 maja 2016 r. do dnia zapłaty.

V. Zasądza od pozwanego (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Odział w Polsce na rzecz powoda A. O. (1) kwotę 11 000 zł (jedenaście tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty.

VI. Zasądza od pozwanego (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Odział w Polsce na rzecz powoda E. O. kwotę 11 000 zł (jedenaście tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty.

VII. Oddała powództwo A. O. (1) i E. O. w pozostałej części.

VIII. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Odział w Polsce na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 3 856,58 złotych tytułem części nieuiszczonych opłat sądowych od pozwu oraz części wydatków.

IX. Zasądza od pozwanego (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Odział w Polsce na rzecz powoda B. O. (1) kwotę 5 017 (pięć tysięcy siedemnaście złotych) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

X. Zasądza od pozwanego (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Oddział w Polsce na rzecz powoda M. O. kwotę 5 017 (pięć tysięcy siedemnaście złotych) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

XI. Zasądza od pozwanego (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Oddział w Polsce na rzecz powoda P. O. kwotę 5 367 (pięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt siedem złotych) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

XII. Zasądza od pozwanego (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Oddział w Polsce na rzecz powoda M. G. kwotę 4 817 (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

XIII. Zasądza od pozwanego (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Oddział w Polsce na rzecz powoda A. O. (1) kwotę 4 817 (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

XIV. Zasądza od pozwanego (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Oddział w Polsce na rzecz powoda E. O. kwotę 4 817 (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 694/16

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Piszcu wpłynął pozew B. O. (1)

skierowany przeciwko (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Oddział w Polsce o zasądzenie tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwoty 11.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2016 roku do dnia zapłaty (sygn. akt I C 694/16), pozew M. O. przeciwko (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Oddział w Polsce o zasądzenie kwoty 11.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2016 roku do dnia zapłaty (sygn. akt I C 695/16), pozew M. G. przeciwko (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Oddział w Polsce o zasądzenie kwoty 11.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 maja 2016 roku do dnia zapłaty (sygn. akt I C 696/16), pozew A. O. (1) i E. O. przeciwko temu samemu pozwanemu o zasądzenie kwoty po 15.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty (sygn. akt I C 697/16 i I C 698/16), oraz pozew P. O., także przeciwko (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Oddział w Polsce o zasądzenie kwoty 11.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2016 roku do dnia zapłaty (sygn. akt I C 699/16). Nadto, wszyscy powodowie wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego kosztów procesu i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zarządzeniem z dnia 16 grudnia 2016 roku sprawa o zapłatę z powództwa B. O. (1) została połączona do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o zapłatę wszczętą z powództwa M. O., M. G., A. O. (1), E. O. i P. O.. Połączone sprawy prowadzone były dalej pod sygn. akt I C 694/16 (k. 30 akt sprawy I C 694/16).

W uzasadnieniu pozwów wszyscy powodowie wskazali, iż w dniu 19 grudnia 2015 roku na trasie G.-M., kierujący samochodem osobowym marki R. potrącił jadącą prawidłowo rowerem, ubraną w kamizelkę odblaskową B. O. (2), będącą teściową B. O. (1) i babcią pozostałych powodów. Sprawca wypadku był pod wpływem alkoholu. Na skutek obrażeń, jakich B. O. (2) doznała w trakcie tego wypadku komunikacyjnego, zmarła w Szpitalu (...) w P. w dniu 24 grudnia 2015 roku. W dacie wypadku kierowca samochodu R. posiadał polisę obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego OC nr (...).

W uzasadnieniu wniesionych pozwów pełnomocnik powodów wskazał, iż żądanie powodów opiera się na art. 448 kc w zw. z art. 24 § 1 i art. 23 kc, albowiem na skutek śmierci B. O. (2) w wypadku komunikacyjnym naruszone zostało dobro osobiste powodów, jakim jest prawo do życia w pełnej rodzinie i więź emocjonalna z osobą najbliższą. Pomimo wezwań o zapłatę pozwane towarzystwo ubezpieczeniowe odmówiło wypłaty jakiegokolwiek kwoty tytułem zadośćuczynienia na rzecz powodów. W ocenie powodów żądana kwota zadośćuczynienia po 11.000 zł dla B. O. (1), M. O., P. O., M. G. oraz w wysokości po 15.000 zł dla powodów A. O. (1) i E. O., jest w pełni uzasadniona i adekwatna do cierpień i rozmiaru krzywdy powodów.

Pozwany (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Oddział w Polsce wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości kosztów ustawowych.

Pozwany potwierdził, iż S. Ś., kierujący pojazdem marki R. o nr rej. (...), który doprowadził do wypadku w dniu 19 grudnia 2015 roku w miejscowości G.-M., w wyniku którego zmarła B. O. (2), posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. Przede wszystkim, pozwany podniósł zarzut przyczynienia się B. O. (2) do zaistnienia w/w zdarzenia w 30 %, albowiem w dniu wypadku poruszała się ona rowerem, który nie spełniał w zakresie oświetlenia warunków technicznych wymogów określonych w dziale V Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 31 grudnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 305 z późn.zm.). Jednocześnie, pozwany nie kwestionując faktu, iż powodowie po śmierci B. O. (2) czuli żal i smutek wskazał, że są to normalne uczucia, będące następstwem śmierci osoby bliskiej. Trudno jednak mówić w tym przypadku o krzywdzie uzasadniającej wypłatę zadośćuczynienia na rzecz powodów. Pozwany dodał, że sam fakt określonego pokrewieństwa z osobą zmarłą nie jest podstawą do wypłaty zadośćuczynienia. Odnośnie powódki B. O. (1) pozwany wskazał, iż nie tworzyła ona z teściową wspólnego gospodarstwa domowego, natomiast B. O. (2) miała swoje dzieci i wnuki, a kontakty B. O. (1) z teściową były sporadyczne. Także w przypadku powódki M. G. pozwany podkreślił, że wraz z mężem i dzieckiem mieszkała ona w G. i z babcią widywała się tylko w trakcie wizyt z okazji świąt czy rodzinnych uroczystości. Poza tym, w chwili śmierci babki M. G. pozostawała w traumie po śmierci swojego ojca – A. G. (1), który zmarł 23 czerwca 2015 roku.

Pozwany zakwestionował również datę, od której według powodów miałyby być naliczane odsetki od należności głównej, jako nieudowodnioną.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 grudnia 2015 roku około godziny 7.00, przed wschodem słońca, na trasie W.-M. gmina O. S. Ś. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym kierując samochodem osobowym marki R. (...) nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości i nieumyślnie spowodował wypadek w ten sposób, że niewłaściwie obserwował drogę przed pojazdem w wyniku czego wykonując manewr wyprzedzania nie zachował bezpiecznego odstępu i uderzył prawą częścią pojazdu poruszającą się w tym samym kierunku nieoświetlonym z tyłu rowerem B. O. (2), na skutek czego doznała ona wielonarządowych obrażeń wewnętrznych w postaci otarcia naskórka podbiegnięć krwawych w powłokach ciała, stłuczenia powłok miękkich głowy i czepca ścięgnistego w okolicy potylicznej, ogniskowego krwawienia podpajęczynówkowego, stłuczenia tkanek miękkich tylnej powierzchni tułowia, kończyn dolnych, złamania żeber prawych II-III i lewych VII-IX tylnych odcinkach oraz lewego łuku żebrowego, stłuczenia wnęki płuca lewego, odmy opłucnej lewostronnej, rozległego krwiaka w jamie płucnej lewej, krwiaka i rozdarcia lewej kopuły przepony, rozległego krwiaka przestrzeni zaotrzewnowej, stłuczenia krezki jelita cienkiego, sieci większej, odcinkowego stłuczenia ściany jelita, złamania kości piszczelowej lewej, wieloodłamowego złamania kości udowej lewej, stłuczenia stawu kolanowego z obecnością krwi w płynie stawowym, prowadzących do urazowo-krwotocznego skutkującego jej zgonem w dniu 24 grudnia 2015 roku.

Sąd Rejonowy w Piszku II Wydziale Karnym wyrokiem z dnia 16 stycznia 2017 roku oskarżonego S. Ś. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzył mu karę dwóch lat pozbawienia wolności oraz orzekł środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego z dnia 16.01.2017r. - akta II K 182/16)

W dacie zdarzenia posiadacz pojazdu posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Oddział w Polsce.

Powodowie pismami z dnia: 30 marca 2016 roku (w przypadku powodów A. O. (1) i E. O.), 18 kwietnia 2016 roku (w przypadku powódki B. O. (1), M. O. i M. G.), 20 czerwca 2016 roku (w przypadku powoda P. O.) zgłosili pozwanemu

towarzystwu ubezpieczeń roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych w związku ze śmiercią babci i teściowej.

(...) z siedzibą we Francji działający przez (...) S.A. Oddział w Polsce odmówił wypłaty powodom z tego tytułu jakiegokolwiek kwoty.

(okoliczności bezsporne; dowód: wniosek o zadośćuczynienie k. 16-18, odmowa wypłaty odszkodowania k. 21-22 akt I C 694/16; wniosek o zadośćuczynienie k. 16-18 akt I C 695/16; k. 12-14 oraz odmowa wypłaty odszkodowania k. 15-16 akt I C 696/16; wniosek o zadośćuczynienie k. 14-16 i odmowa wypłaty odszkodowania k. 21-22 akt I C 697/16; wniosek o zadośćuczynienie k. 12-14 akt I C 698/16; wniosek o zadośćuczynienie k. 16-18 i odmowa wypłaty odszkodowania k. 20-21 akt I C 699/16 oraz akta szkody nr 0194630.01)

Zmarła w dniu 24 grudnia 2015 roku B. O. (2) była teściową B. O. (1) oraz babcią M. O., A. O. (1), E. O., P. O. i M. G.. Pół roku przed jej śmiercią popełnił samobójstwo jej syn – A. O. (2), który był mężem B. O. (1) oraz ojcem pozostałych powodów. B. O. (1) wraz z dziećmi M. O., A. O. (1) i E. O. zamieszkiwała w tej samej miejscowości co B. O. (2) tj. we wsi G., parę domów dalej. B. O. (1) odwiedzała teściową przynajmniej raz w tygodniu, a ich więzi zacieśniły się jeszcze bardziej po śmierci męża B. O. (1), będącego synem B. O. (2). B. O. (2) pomagała w wychowywaniu swoich wnuków, gdy były małe. Dzieci mieszkające z B. O. (1), będące powodami w ramach niniejszego postępowania, prawie codziennie wpadały do babci, która była świetną kucharką. Pomagały jej także przy rąbaniu drzewa, czy innych pracach domowych, albowiem nie mogła ona liczyć na pomoc mieszkających wspólnie z nią synów. Również M. G., pomimo iż mieszkała w G., często odwiedzała babcię, podobnie P. G., mieszkający w O., który był jej najstarszym wnukiem. Zarówno M. G. jak i E. O. często wspólnie gotowały z babcią. Święta rodzina spędzała wspólnie, albo u zmarłej B. G., albo u B. O. (1). Zawsze hucznie obchodzone były imieniny męża B. G.. Urządzany był wówczas grill w lipcu, na który zjeżdżała się cała pobliska rodzina. Duże spotkania rodzinne zakończyły się wraz ze śmiercią B. O. (2). Śmierć B. O. (2) była szokiem dla powodów, albowiem zmarła była osobą zdrową i pełną energii, skupiała wokół siebie całą rodzinę. M. O. był przy babci, gdy została zaraz po wypadku przywieziona do Szpitala (...) w P., tam rozmawiał z nią po raz ostatni. W czasie, gdy miało miejsce zdarzenie drogowe w dniu 19 grudnia 2015 rok, P. O. przebywał poza granicami kraju na misji w Kosowie. Kiedy został poinformowany o śmierci babci, tego dnia zrezygnował z udziału w patrolu i odbył rozmowę z psychologiem. Powodowie często odwiedzają grób B. O. (2). Po jej śmierci to głównie oni przejęli opiekę nad mężem B. O. (2), który był schorowany i wymagał wozenia na wizyty lekarskie. Do dnia dzisiejszego nie mogą pogodzić się ze śmiercią B. O. (2), którą wciąż wspominają.

(dowód: zeznania świadków: K. O. k. 77 i v. M. M. k. 76v., R. O. (1) k. 77v, R. O. (2) k. 77-78, J. O. k. 90v.; zeznania stron: k. 165v-168v.)

Przeżycia związane ze śmiercią B. O. (2) wpłynęły częściowo negatywnie na funkcjonowanie B. O. (1) i M. O. przez okres około 6 miesięcy, tracąc intensywność od stycznia 2016 roku. Po pół roku samopoczucie tych powodów uległo poprawie. Powódkę B. O. (1) łączyły silne więzi z B. O. (2), która była dla niej równie ważna jak matka. Także M. O. łączyły z B. O. (2) silne więzi, była ona dla niego jak druga matka. Zażyła więź babcia-wnuczka łączyła ze zmarłą M. G., której zawsze zależało na aprobachie babci przy podejmowaniu ważnych decyzji. P. O., którego także z B. O. (2) łączyła serdeczna więź, doznał negatywnych przeżyć w związku ze śmiercią babci przez okres 3-4 miesięcy, co skutkowało min. problemami ze snem. Również na A. O. (1) śmierć babci wpłynęła negatywnie przez okres około 3 miesięcy. Jego oraz E. O. łączyły silne więzi z babcią. Powódka E. O. doznała negatywnie przeżycia po śmierci babci przez okres około jednego miesiąca. Wcześniejsza śmierć męża i ojca powodów - A. O. (2) nie wpłynęła traumatyzująco na dalsze funkcjonowanie powodów.

(dowód: opinie biegłej psycholog B. K. k. 113-136; opinia uzupełniająca k. 174-177)

Sąd zważył, co następuje:

Powodowie wniesli o zasądzenie na ich rzecz zadośćuczynienia za krzywdę w postaci naruszenia ich dóbr osobistych, spowodowaną śmiercią teściowej dla powódki B. O. (1) i babci, dla pozostałych powodów.

Zgodnie z art. 446 § 4 kc, Sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Roszczenie najbliższych członków rodziny zmarłego o przyznanie stosownego zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę na podstawie art. 446 § 4 kc zmierza do zaspokojenia szkody niematerialnej. Przyznanie zadośćuczynienia pieniężnego ma na celu kompensację doznanej krzywdy, tj. złagodzenie cierpienia wywołanego śmiercią osoby bliskiej oraz pomoc osobie pokrzywdzonej w dostosowaniu się do zmienionej w związku z tym rzeczywistości (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03.06.2011r., III CSK 279/10, Lex nr 898254).

W literaturze zwraca się uwagę, że na rozmiar krzywdy mają przede wszystkim wpływ: dramatyzm doznań osoby bliskiej, poczucie osamotnienia i pustki, cierpienia moralne i wstrząs psychiczny wywołany śmiercią osoby najbliższej, rodzaj i intensywność więzi łączącej pokrzywdzonego ze zmarłym, wystąpienie zaburzeń będących skutkiem tego odejścia (np. nerwicy, depresji), roli w rodzinie pełnionej przez osobę zmarłą, stopień w jakim pokrzywdzony będzie umiał się znaleźć w nowej rzeczywistości i zdolności jej zaakceptowania, leczenie doznanej traumy, wiek pokrzywdzonego.

Równocześnie wskazuje się, iż przyznane zadośćuczynienie ma kompensować nie tyle doznany ból spowodowany śmiercią osoby bliskiej, gdyż utrata osoby bliskiej zawsze wywołuje ból, lecz przedwczesną utratę członka rodziny. Dobrem osobistym, którego naruszenie wymaga rekompensaty jest prawo do życia w rodzinie. Ustalenie wysokości zadośćuczynienia z art. 446 § 4 kc winno nastąpić według kryteriów branych pod uwagę przy zasądzaniu zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych z uwzględnieniem jednak ciężaru gatunkowego naruszonego dobra. Jednocześnie wysokość zadośćuczynienia odpowiadająca doznanej krzywdzie powinna być odczuwalna dla poszkodowanego i przynosić mu równowagę emocjonalną, naruszoną przez doznane cierpienia psychiczne. Ustawodawca wskazał, że suma pieniężna przyznana tytułem zadośćuczynienia ma być odpowiednia, nie sprecyzował jednak zasad ustalania jej wysokości. Niedający się ściśle wymierzyć charakter krzywdy powoduje, że ustalenie jej rozmiaru, a w ślad za tym wysokości zadośćuczynienia, zależy od oceny sądu, który powinien uwzględniać całokształt okoliczności sprawy, rozmiar cierpień psychicznych, ich nasilenie i czas trwania. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/03, wskazał, że powołanie się przy ustalaniu zadośćuczynienia na potrzebę utrzymania jego wysokości w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa, nie może prowadzić do podważenia kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia, ma służyć złagodzeniu doznanej krzywdy, ale jednocześnie nie może być źródłem wzbogacenia (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.02.2000r., III CKN 582/98, LEX nr 52776 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.11.2007r., V CSK 245/07, LEX nr 369691).

Nie ulega wątpliwości, że śmierć osoby najbliższej powoduje uczucie żalu, smutku i przygnębienia u każdego człowieka.

Przenosząc niniejsze rozważenia na grunt niniejszej sprawy, Sąd nie miał wątpliwości, iż z uwagi na rodzaj i siłę więzów rodzinnych łączących zmarłą z powodami, doznali oni krzywdy na skutek śmierci B. O. (2).

Jednocześnie, wbrew twierdzeniom pozwanego, w ramach przedmiotowej sprawy dowiedzione zostało, iż powodów łączyły z B. O. (2) szczególne stosunki, odbiegające od zwykłych relacji: synowa -teściowa i wnuk – babcia. Pomimo tego, że każdy z powodów indywidualnie przeżywał czas żałoby po zmarłej, to na wszystkich jej śmierć wpłynęła bardzo silnie, z uwagi na okoliczność, iż śmierć B. O. (2) była zupełnie niespodziewana i dotyczyła osoby, która zajmowała szczególne miejsce w życiu powodów, z których każdy traktował ją jak drugą matkę. Przy czym, powodowie podkreślali, iż pomimo tego, że pół roku wcześniej dotknęła ich śmierć ojca, to odejście B. O. (2) było dla nich szczególnie traumatycznym przeżyciem. Jak sami podnosili, A. O. (2) często straszył rodzinę tym, że odbierze sobie życie, wpłynęło to min. na jego relacje z córkami, które jak przyznały same M. G. i E. O., nie były zbyt najlepsze na krótko przed śmiercią ich ojca. Z kolei nikt z powodów nie może pogodzić się ze śmiercią B. O. (2), która w odróżnieniu do swojego

męża, cieszyła się dobrym zdrowiem i była dużym wsparciem dla powodów. P. O. podkreślił, że jego przyszła żona musiała uzyskać akceptację babci, która w tajemnicy przed dziadkiem, dołożyła się też do kursu prawa jazdy dla tego powoda. Także M. G., pomimo iż miała własną rodzinę, bardzo liczyła się właśnie ze zdaniem swojej babci. Każdy z powodów podkreślał, że codzienne odwiedzanie B. O. (2) było sprawą oczywistą, gdyż jako osoba ciepła i serdeczna, B. O. (2) przyciągała do siebie najbliższą rodzinę.

Fakt istnienia tych zażyłych stosunków pomiędzy powodami a zmarłą potwierdziła także w sporządzonych przez siebie opiniach biegła psycholog B. K.. Biegła wskazała, jaki był przeciętny czas żałoby po zmarłej w przypadku każdego z powodów, podkreślając jednocześnie, że każdego z nich łączyła z B. O. (2) silna więź emocjonalna. Jednocześnie dodała, że nie można w sposób jednoznaczny stwierdzić, jaki wpływ na sposób i intensywność przeżywania przez powodów śmierci B. O. (2), miała wcześniejsza śmierć A. O. (2). Niewątpliwie zaś sposób przeżywania utraty tych dwóch bliskich dla powodów osób nie wychodził poza ramy normalnego przeżywania żałoby.

Sąd podzielił opinie sporządzone przez biegłą w ramach niniejszego procesu, jako jasne i spójne, a nadto poparte wiedzą i doświadczeniem biegłego psycholog.

Jednocześnie należy wskazać, że Sąd nie uwzględnił zarzutu przyczynienia się B. O. (2) do powstania szkody poprzez poruszanie się przez nią w dniu wypadku rowerem, który nie spełniał wymaganych wymogów technicznych, na co powoływał się pozwany w odpowiedzi na pozew.

Z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego F. Ż. sporządzonej w toku postępowania karnego, na którą powołuje się pozwany wynika jedynie, iż rower B. O. (2) nie miał jednego tylnego światła, co mogło utrudnić lokalizację roweru na jezdni i tym samym, rowerzystka mogła przyczynić się do powstania zdarzenia drogowego. Jednocześnie w tej samej opinii biegły podał, że rowerzystka miała na sobie nałożoną kamizelkę z odbłaskami, zaś jej rower był wyposażony w tylne światło odblaskowe. Bezpośrednią przyczyną wypadku był nieprawidłowo wykonany manewr wyprzedzania, bez zachowania bezpiecznego odstępu od rowerzystki przez kierującego samochodem. Przy czym, biegły zaznaczył, że gdyby kierowca prawidłowo obserwował drogę, to miał możliwość uniknięcia wypadku, bo odległość, z jakiej mógł zidentyfikować rowerzystkę na jezdni była większa od odległości, jakiej potrzebował, na zmianę toru jazdy podczas manewru wyprzedzania (opinia biegłego F. Ż. k. 244-249).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że pozwany, mimo ciężącego na nim w tym zakresie obowiązku wynikającego z treści art. 6 kc, nie wykazał w sposób nie budzący wątpliwości, aby swoim zachowaniem B. O. (2) przyczyniła się w jakimkolwiek stopniu do zaistnienia wypadku komunikacyjnego z dnia 19 grudnia 2015 roku.

Reasumując, w uznaniu Sądu, wysokość przyznanego wszystkim powodom zadośćuczynienia w kwocie po 11.000 zł, uwzględnia powyższe okoliczności, w szczególności rozmiar ich cierpień po śmierci teściowej i babci - na tle ogólnych warunków ekonomicznych i poziomu zamożności społeczeństwa. Zasądzone kwoty przedstawiają realną, odczuwalną wartość, jednakże nie są na pewno zawyżone.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił wniesione powództwa A. G. (2) i E. G., uznając, że również w przypadku tych dwóch powodów kwota 11.000 zł jest adekwatna do krzywdy, jakiej doznali oni na skutek tragicznej śmierci swojej babci B. O. (2).

Odsetki ustawowe od kwoty zadośćuczynienia zostały zasądzone, na podstawie art. 476 k.c., i art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003r., nr 124, poz. 1152 z późn.zm.). Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 kwietnia 1997 r. (II CKN 110/97) i w wyroku z dnia 28 czerwca 2005 r. (I CK 7/05), że świadczenie z tytułu zadośćuczynienia ma charakter bezterminowy i przekształcenie go w zobowiązanie terminowe następuje po wezwaniu dłużnika do jego wykonania przez wierzyciela. W związku z tym, że żądanie konkretnej kwoty zadośćuczynienia na rzecz powodów dotarło do strony pozwanej w chwili otrzymania

wezwań o zapłatę, to niespełnienie świadczenia, oznaczało popadnięcie pozwanego towarzystwa ubezpieczeń w opóźnienie z płatnością i tym samym wymagalnością roszczenia odsetkowego.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c., uznając, iż zasada ta powinna mieć także zastosowanie w przypadku powodów A. O. (1) i E. O., których powództwa zostały oddalone w niewielkim zakresie. Jednocześnie, na podstawie art. 83 w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 28.07.2005r. (tj. Dz.U. z 2016r., poz. 623), Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu, kwotę 3.856,58 zł tytułem zwrotu części opłat sądowych, wydatków związanych ze zwrotem kosztów dojazdu świadków i wydatku na wynagrodzenie biegłej, pokrytych uprzednio z budżetu państwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji.